

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Έχει η Ελλάδα ομορφιές...

ΜΕΡΟΣ 7

Αφήσαμε τη γραφική Αιδηψό πρωί-πρωί και πήραμε... «τα βουνά και τα λαγκάδια». Είχε ξημερώσει άλλη μια καλοκαιριάτικη μέρα με χωρίς ίχνος σύννεφου στον ουρανό και το θερμόμετρο να έχει «σκαρφαλώσει», Δεκέμβριος μήνα, στους 20 βαθμούς! Όλα τα χειμωνιάτικα που είχαμε πάρει μαζί μας, για το οδοιπορικό, είχαν μέχρι στιγμής αποδειχθεί άχρηστα!

Ακολουθήσαμε τον παράκτιο δρόμο μέχρι τη κωμόπολη Λίμνη και από εκεί στρίψαμε ανατολικά προς την ενδοχώρα της Εύβοιας. Στη Στροφυλιά πήραμε το δρόμο 77 που οδηγεί νότια. Προορισμός μας το πανέμορφο χωριό Προκόπι.

Η φύση στη Βόρεια Εύβοια είναι ένα ρεσιτάλ ομορφιάς. Η μια εικόνα καλύτερη από την άλλη. Σού παίρνουν κυριολεκτικά την ανάσα! Άγρια βλάστηση, καταπράσινα βουνά και ανάμεσά τους πεντάμορφες κοιλάδες που διασχίζουν ρυάκια και ποτάμια με γάργαρα νερά. Λόγω της μορφολογίας του εδάφους ο δρόμος είναι γεμάτος στροφές, ανηφόρες και κατηφόρες που αναγκάζουν τα πόδια του οδηγού να παίξουν «πιάνο» με το συμπλέκτη, το γκαζ και το φρένο του αυτοκινήτου. Η θέα, όμως, σε αποζημιώνει με το παραπάνω!

Το Προκόπι είναι κυρίως γνωστό γιατί φιλοξενεί το σκήνωμα του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου. Πέραν, όμως, από το θρησκευτικό ενδιαφέρον το χωριό διαθέτει πολλά αξιοθέατα. Είναι κτισμένο

στη μέση μιας εύφορης πεδιάδας που διασχίζει ο ποταμός Κηρέας. Η βλάστηση πραγματικά οργιάζει. Ανάμεσα στον ποταμό και στο δρόμο Προκοπίου-Μαντουδίου, στη θέση «Παρασκευόρεμα» βρίσκεται ένα μοναδικό μνημείο της φύσης: Ο «Μέγας Πλάτανος» ή «Γεροπλάτανος». Θεωρείται ένα από τα γηραιότερα πλατάνια της Ευρώπης με ηλικία που –όπως λέγεται– υπερβαίνει τα 2300 χρόνια. Όσο για τις διαστάσεις του, τα λέει όλα το όνομά του. Είναι μέγας, τεράστιος! Να σκεφθείτε ότι η κουφάλα του έχει μέγεθος... δωματίου! Δεν είναι, λοιπόν, παράξενο που ο «Μέγας Πλάτανος» είναι φορέας πολλών θρύλων και παραδόσεων.

Ιστορικά το Προκόπι δημιουργήθηκε το 17ο αιώνα αλλά γνώρισε μεγάλη ανάπτυξη μετά τη μικρασιατική καταστροφή με την άφιξη προσφύγων από τη Μικρά Ασία και άλλες περιοχές της Τουρκίας. Ήταν οι πρόσφυγες από το Προκόπι

της Καππαδοκίας που έφεραν μαζί τους και το σκήνωμα του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου, τον Οκτώβριο του 1924 με το πλοίο «Βασίλειος Δεστούνης».

Επί τουρκοκρατίας διοικητής της περιοχής ήταν ο Αχμέτ Αγά. Μετά την επανάσταση η ελληνική κυβέρνηση έκανε το τραγικό λάθος (είμαστε πια συνηθισμένοι από τραγικά λάθη ελληνικών κυβερνήσεων) να πουλήσει όλο το τσιφλικί του Αχμέτ Αγά (250.000 στρέμματα!) σε ξένους, κάτι που δεν ήθελαν και δυσαρέστησε τους κατοίκους των γύρω χωριών. Γρήγορα έγινε αντιληπτό στους ντόπιους ότι όλοι οι αγώνες τους για να ελευθερωθούν από τον τουρκικό ζυγό πήγαν χαμένοι αφού μια νέα μορφή σκλαβιάς συνεχιζόταν με νέους αφεντάδες. Οι ξένοι ιδιοκτήτες κατάλαβαν γρήγορα ότι έπρεπε να δώσουν περισσότερες ελευθερίες και δικαιώματα στους ντόπιους για να μη βρεθούν αντιμέτωποι εξεγέρσεων. Έτσι οι συνθήκες διαβίωσης βελτιώθηκαν κάπως. Παράλληλα το ελληνικό κράτος σε μια προσπάθεια επανόρθωσης του λάθους διεκδίκησε και απαλλοτρίωσε ένα κομμάτι από τους ξένους τσιφλικάδες και το μοίρασε στους κατοίκους. Να τονίσω πάντως ότι μεγάλες εκτάσεις της περιοχής εξακολουθούν να ανήκουν σε λίγους. Οι αγώνες των κατοίκων συνεχίστηκαν μέχρι και τη δεκαετία του 1970 χωρίς, όμως, να καταφέρουν να απαλλαγούν από τους ξένους τσιφλικάδες.

Πολύ ενδιαφέρουσα είναι η ιστορία του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου, που όπως μαρτυρά και το όνομά του γεννήθηκε στη Ρωσία. Το 1711, σε ηλικία 21 ετών, πολέμησε στο ρωσο-τουρκικό πόλεμο. Τοπικό ενημερωτικό φυλλάδιο αναφέ-

ρει ότι «ο Άγιος πάσπικε αιχμάλωτος και έγινε σκλάβος ενός Τούρκου, ο οποίος τον μετέφερε στην πατρίδα του, στο Προκόπι της Μικράς Ασίας. Ο Άγιος δεχόταν τις αφόρητες καταπίσεις και τους εξευτελισμούς των Τούρκων, που προσπαθούσαν να τον κάνουν να αλλαξοπιστήσει. Η ενάρτη, όμως, συμπεριφορά του έκανε τον αφέντη του να τον συμπαθήσει και να τον αφήσει ελεύθερο να ασκεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα. Η εργασία που τού ανατέθηκε ήταν το στάβλισμα και η περιποίηση των ζώων, την οποία ασκούσε με αγάπη και προθυμία. Σε ηλικία 40 ετών αρρώστησε βαριά και πέθανε. Στις 27 Μαΐου 1730 έγινε η τελετή της ταφής του. Ο αφέντης του έδωσε την ελευθερία στους χριστιανούς να τον θάψουν χριστιανικά. Τάφηκε στο ναό του Αγίου Γεωργίου και το άγιο σκήνωμά του μπήκε μέσα σε μαρμαρίνη λάρνακα. Το 1832 όμως το λείψανο πετάχτηκε έξω από τη λάρνακα σε σωρό ξύλων για να καεί, από τους στρατιώτες του Τούρκου Χατκεράλ Ογλού Οσμάν πασά, που είχαν ληστέψει όλο το ναό από τα αφιερώματα. Το λείψανο, όμως, έμεινε ανέπαφο. Το γεγονός αυτό φόβισε τους Τούρκους που απομακρύνθηκαν και το σώμα του Αγίου τοποθετήθηκε πάλι μέσα στη λάρνακα».

Σήμερα το σκήνωμα του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου φυλάσσεται στον μεγαλοπρεπή ναό στο κέντρο του χωριού.

Οι ώρες, όμως, πέρασαν γρήγορα και πρέπει να συνεχίσουμε το οδοιπορικό μας. Επόμενος και τελευταίος σταθμός μας η Αθήνα.

ΣΤΙΣ ΤΡΕΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Άποψη του Ναού όπου φυλάσσεται το σκήνωμα του Αγίου Ιωάννη του Ρώσου στο Προκόπι της Εύβοιας, στιγμιότυπο από τη λιτανεία του Αγίου (Φωτό EviaZoom) και ο Μέγας Πλάτανος (Φωτό Τα Ανήλια).

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα να περνάτε καλά και μην ξεχνάτε αυτό που όλοι μας πολύ συχνά δε... θυμόμαστε: Ζήστε τη ζωή σας σήμερα. Το χτες έχει περάσει ανεπιστρεπτή και το αύριο δεν ξέρει κανείς τι επιφυλάσσει...

Για οποιοδήποτε σχόλιό σας μπορείτε να γράψετε στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση georgemessaris@gmail.com

www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ).

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020